

บทที่ 8 การย้ายถิ่นของสตรีบางประเภทกับการท่องเที่ยวของเมืองสงขลา-หาดใหญ่

- บทนำ
- การท่องเที่ยวของชาวต่างประเทศ
- สตรีบางประเภทกับนักท่องเที่ยว
- ปัญหาการท่องเที่ยวของเมืองสงขลา-หาดใหญ่

1. บทนำ

การท่องเที่ยวนับว่าเป็นอุตสาหกรรมประเภทหนึ่งที่มีความสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาประเทศ ทั้งในด้านการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมและการนำเงินตราต่างประเทศเข้าประเทศ โดยเฉพาะในด้านการทำรายได้ให้แก่ประเทศ โดยช่วยลดการขาดดุลการค้าระหว่างประเทศให้ลดลง สำหรับประเทศไทยแล้วอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวช่วยลดการขาดดุลการค้าได้มาก¹ จนรัฐบาลได้กำหนดนโยบายเกี่ยวกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (พ.ศ.2525-2529) ไว้ว่า จะให้มีรายรับจากนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศที่ต่างกันในราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2526 ประมาณ 27,600 ล้านบาท และใน พ.ศ. 2527 ประมาณ 33,500 ล้านบาท

ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 4 การท่องเที่ยวได้ขยายตัวออกไปสู่ภูมิภาคมากขึ้น² โดยเฉพาะภูมิภาคที่มีแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติมาก อาทิเช่น เมืองพัทยา เชียงใหม่

¹ ทั้งนี้เป็นผลมาจากในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 4 ได้มีการขยายตัวของการท่องเที่ยวในอัตราที่สูงกว่าการขยายตัวของเศรษฐกิจส่วนรวมและมีรายได้จากนักท่องเที่ยวต่างประเทศประมาณปีละ 17,800 ล้านบาทในปีพ.ศ.2523, 21,455 ล้านบาทในปีพ.ศ.2524, 23,875.83 ล้านบาทในปี พ.ศ.2525 และ 25,060.23 ล้านบาท ในปีพ.ศ.2526 โดยเฉพาะในช่วงสองปีหลังนับได้ว่าเป็นตัวนำรายได้เข้าประเทศสูงกว่ารายได้จากการส่งออกสินค้าหลักชนิดอื่น ๆ เช่น ข้าว ยางสุ่ย สิ่งทอ น้ำตาล และยางพารา รายละเอียดโปรดพิจารณาแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 5 หน้า 87-89 และการประเมินรายได้จากการท่องเที่ยวปีพ.ศ.2526 (เอกสารโรเนียว) โดยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย หน้า 1-12 และ Annul Statistical Report on Tourism in Thailand 1982 by the Tourism Authority of Thailand, p. 53

² คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 5 พ.ศ.2525-2529 (กรุงเทพฯ : สำนักงานแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 5, 2525) หน้า 186

ภูเก็ต และสงขลา-หาดใหญ่ ซึ่งเป็นเมืองหลักของการพัฒนาสวนภูมิภาค ผลของการขยายตัวของการท่องเที่ยวดังกล่าว ได้ทำให้เกิดมีการกระจายรายได้และความเจริญไปยังภูมิภาคต่าง ๆ อย่างรวดเร็ว ซึ่งเป็นผลให้เกิดการย้ายถิ่นยังมีให้มีการย้ายถิ่นของประชากรในภูมิภาคนั้น ๆ เข้าสู่เมืองหลวง และช่วยทำให้เกิดการย้ายถิ่นภายในภูมิภาคเดียวกันมากขึ้น ในเมื่อภูมิภาคที่มีการพัฒนาการท่องเที่ยวแล้วสามารถรองรับแรงงานที่เกิดจากการย้ายถิ่นได้พอเพียง

เมืองสงขลา-หาดใหญ่จัดว่าเป็นเมืองที่เหมาะสมกับการพัฒนาท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก ทั้งนี้ก็เพราะว่าเมืองทั้งสองมีแหล่งท่องเที่ยวทั้งประเภทธรรมชาติและศิลปวัฒนธรรมและประเภทแหล่งบันเทิง อีกทั้งเป็นเมืองที่อยู่ในอาณาบริเวณชายแดนไทยติดต่อกับชายแดนมาเลเซีย มีระยะทางกันไม่เกิน 100 กิโลเมตร ทำให้สะดวกแก่การคมนาคม โดยเฉพาะการคมนาคมทางบก ดังจะเห็นได้ว่าตารางที่ 1 และตารางที่ 2 ที่แสดงให้เห็นว่านักท่องเที่ยวส่วนมากจะเป็นนักท่องเที่ยวชาวมาเลเซียและสิงคโปร์ และการเดินทางของนักท่องเที่ยวดังกล่าวร้อยละ 92.95 ได้เดินทางเข้ามายังเมืองสงขลา-หาดใหญ่โดยทางบก

ในบรรดานักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในภาคใต้ โดยเดินทางผ่านชายแดนจังหวัดสงขลา มักจะได้แก่นักท่องเที่ยวสัญชาติมาเลเซียเป็นอันดับ 1 และสิงคโปร์เป็นอันดับ 2 ส่วนสัญชาติอื่น ๆ นั้นมีเป็นจำนวนน้อยมาก นอกจากนี้จำนวนนักท่องเที่ยวที่มีสัญชาติมาเลเซียและสิงคโปร์มีแนวโน้มสูงขึ้นมาก ทั้งนี้จะเห็นได้จากตารางที่ 51 ยกเว้นบางปีที่นักท่องเที่ยวประเทศเพื่อนบ้านเข้ามาน้อยลง คือปี พ.ศ. 2524 และปี พ.ศ. 2526 ซึ่งจำนวนนักท่องเที่ยวดังกล่าวลดลงร้อยละ 27.5 และ 4.9 ตามลำดับ ทั้งนี้ด้วยเหตุผลเกี่ยวกับความมั่นคงทางชายแดนและความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวเป็นสำคัญ ในปี พ.ศ. 2524 และถาวรเกิดข่าวลือเรื่องโรคซูเปอร์โกโนเรียระบาดในเขตเมืองสงขลา-หาดใหญ่ ในปี พ.ศ. 2526 รายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องนี้จะได้กล่าวต่อไปในหัวข้อ "ปัญหาการท่องเที่ยวของเมืองสงขลา-หาดใหญ่"

ตารางที่ 51

จำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ (ตามสัญชาติ) ที่เดินทางเข้ามา
ท่องเที่ยวในภาคใต้โดยเดินทางผ่านชายแดนจังหวัดสงขลา

สัญชาติ	ปี2522	ปี2523		ปี2524		ปี2525		ปี2526	
			% เปลี่ยนแปลง		% เปลี่ยนแปลง		% เปลี่ยนแปลง		% เปลี่ยนแปลง
มาเลเซีย	137,397	261,468	+47.45	189,640	-27.5	414,784	+118.7	394,414	-4.9
สิงคโปร์	25,517	23,316	-9.44	36,797	+57.8	40,051	+8.8	48,552	+21.2
อื่น ๆ	34,250	32,888	-4.14	39,044	+18.7	47,449	+21.5	46,521	-2.0
รวม	197,164	317,672	+37.93	265,481	-16.4	502,284	+86.2	489,487	-2.5

ที่มา : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

จากการที่นักท่องเที่ยวต่างประเทศเพื่อนบ้านเข้ามาท่องเที่ยวในเมืองสงขลา-
หาคีใหญ่อย่างมากมายนั้น ทำให้เกิดปรากฏการณ์ขึ้นประการหนึ่งคือปรากฏการณ์ที่ว่านัก
ท่องเที่ยวดังกล่าวเข้ามาเพื่อหาความสำราญทางกามารมณ์และสิ่งบันเทิงเป็นสำคัญ ทำให้
ภาพพจน์ของประเทศไทยต้องตกอยู่ภายใต้ภาวะมัวหมอง และภาพพจน์ของสตรีไทยใน
สายตาชาวต่างประเทศทั้งหลายเป็นไปในแง่การมรมณ์เสียทั้งหมด นับเป็นปรากฏการณ์
อันเลวร้ายสำหรับประเทศไทยอันเป็นที่รักของเรายิ่ง ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงได้กำหนดหัวข้อ
ในบทที่ 8 ว่า การย้ายถิ่นของสตรีบางประเภทกับการท่องเที่ยวของเมืองสงขลา-หาคีใหญ่
เพื่อที่จะศึกษาค้นคว้าว่า ปรากฏการณ์ที่ว่านักท่องเที่ยวชาวมาเลเซียและสิงคโปร์ได้เข้ามา
ท่องเที่ยวในเมืองสงขลา-หาคีใหญ่ด้วยเหตุผลที่มีการย้ายถิ่นของสตรีบางประเภทจาก
จังหวัดภาคเหนือและอื่น ๆ เพื่อสนองความต้องการทางกามารมณ์เป็นสำคัญหรือไม่
โดยการสัมภาษณ์จากสตรีบางประเภทต่าง ๆ ที่ประกอบกรทางค่านี้นี้ว่า โดยมากแล้วได้ให้
บริการแก่แขกนักท่องเที่ยวประเภทใดเป็นสำคัญ และโดยการศึกษาถึงภาวะการท่องเที่ยวของ

เมืองสงขลา-หาดใหญ่ ทั่ว ๆ ไป เพื่อเป็นเหตุผลแวดล้อมกรณีประกอบการศึกษาในหัวข้อ
ข้างตน

2. การท่องเที่ยวของชาวต่างประเทศ

2.1 แหล่งท่องเที่ยว

การที่นักท่องเที่ยวจะเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศใดประเทศหนึ่งหรือเมืองใดเมืองหนึ่ง ประเทศนั้นหรือเมืองนั้นจะต้องเป็นแหล่งที่มีอุปทานเชิงการท่องเที่ยวเป็นที่พึงพอใจและดึงดูดนักท่องเที่ยวได้³ ไม่ว่าจะเป็นแหล่งท่องเที่ยวตามธรรมชาติเช่น ทะเล ภูเขา เกาะแก่ง น้ำตก หรือศิลปวัฒนธรรมประจำชาติ หรือจะเป็นแหล่งสถานเริงรมย์ต่าง ๆ เป็นต้นว่า ในท์คลับ บาร์ คิสโก้เทค (Discotheques) และแหล่งบริการสตรีบางประเภทต่าง ๆ เมืองสงขลา-หาดใหญ่ จัดว่าเป็นแหล่งที่มีอุปทานเชิงการท่องเที่ยวดังที่กล่าวมาโดยแท้ ดังจะกล่าวต่อไปนี้

เมืองสงขลา

แหล่งท่องเที่ยวในเมือง

1. แหลมสมิหลา
2. เขานอย
3. สวนเสรี
4. เขาทังกวน
5. หาดทรายแก้ว
6. วัดมณีนิมมาวาส
7. วัดชัยมงคล
8. พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติจังหวัดสงขลา
9. สถาบันเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งแห่งชาติ

³ ม.ล.ศุภ ชุบสาย, หลักวิชาการท่องเที่ยว, (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แพร์พิทยาอินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด, พ.ศ.2518), หน้า 131-138

แหล่งท่องเที่ยวนอกเมือง

1. สถาบันไทยคดีศึกษา
2. สนามชนวัว
3. ทะเลสาบสงขลา
4. เกาะยอ
5. เกาะเตัง
6. กำเขาลูกช้าง
7. สถานที่เพาะเลี้ยงนกเขา อ.จะนะ
8. สนามกอล์ฟ

เมืองหาดใหญ่

1. สวนสาธารณะเทศบาลเมืองหาดใหญ่
2. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
3. ศูนย์วิจัยการยาง
4. วัดหาดใหญ่ใน
5. สนามมวย
6. น้ำตกบริพัตร
7. น้ำตกโตนงาช้าง

นอกจากนี้เมืองหาดใหญ่ยังเป็นเมืองที่มีสถานเริงรมย์ต่าง ๆ มากมาย เช่น ไนต์คลับ บาร์ ดิสโกเธค สถานอาบอบนวด หรือที่เรียกกันว่า ไนต์ไลฟ์ (Nightlife) และยังมีสถานที่เพื่อการซื้อของ (Shopping) อีกมากมาย แหล่งท่องเที่ยวทั้งหมดที่กล่าวมานี้ล้วนแต่ตั้งอยู่ภายในบริเวณของเมืองทั้งสองไม่เกินรัศมี 50 กิโลเมตร จึงทำให้สะดวกแก่การเดินทางไปท่องเที่ยวมาก ดังนั้นในปีหนึ่ง ๆ จึงมีนักท่องเที่ยวทั้งในประเทศและนอกประเทศเดินทางมาท่องเที่ยวกันไม่ขาดสาย โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวประเทศเพื่อนบ้านได้หลังไหลเข้ามาเป็นจำนวนมากขึ้นทุกปี (ดังตารางที่ 51)

2.2 วัตถุประสงค์ของนักท่องเที่ยว

จากการที่มีชาวต่างประเทศโดยเฉพาะชาวมาเลเซียและสิงคโปร์ได้เข้ามา
ยังเมืองสงขลา-หาดใหญ่ มากขึ้นดังกล่าวกว่า จึงได้มีผู้สนใจศึกษาถึงวัตถุประสงค์ของการ
เข้ามาของชาวต่างประเทศเพื่อนบ้านกันหลายท่าน เหาที่ผู้วิจัยสำรวจพบว่า กองสถิติและ
วิจัยของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ได้ทำการสำรวจวัตถุประสงค์ของชาวต่างประเทศ
ในเมืองสงขลา-หาดใหญ่ ไว้ในปี 2525 และได้พบว่าวัตถุประสงค์ในการเดินทางเข้ามา
ยังเมืองสงขลา-หาดใหญ่ก็คือการท่องเที่ยวเป็นสำคัญถึงร้อยละ 73.41 ของผู้ที่เข้ามา และ
ที่รองลงไปก็คือการปฏิบัติธุรกิจถึงร้อยละ 15.28 ดังจะเห็นได้จากตารางที่ 52

ตารางที่ 52

อัตราส่วนวัตถุประสงค์ในการเดินทางมายังเมืองสงขลา-หาดใหญ่

ปี พ.ศ.2525

วัตถุประสงค์	ปี พ.ศ.2525 จำนวน %
ท่องเที่ยว	73.41
ปฏิบัติราชการ	2.87
ปฏิบัติธุรกิจ	15.28
เยี่ยมญาติ	6.71
อื่น ๆ	1.73

ที่มา : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

สำหรับรายละเอียดเกี่ยวกับการเข้ามาของนักท่องเที่ยวประเทศเพื่อนบ้าน
นั้น บรรณเจ็ดและคณะ ได้พบว่า สาเหตุจูงใจของการเข้ามาเที่ยวเมืองสงขลา-หาดใหญ่
ก็คือการมาหาความสุขความสำราญทางอารมณ์จากสตรีบางประเภทเป็นสำคัญ กล่าวคือ
ถึงร้อยละ 52.62 ของผู้ที่เข้ามาทั้งหมด จากจำนวนประชากรตัวอย่าง 439 ราย ซึ่งเป็น
เพศชายถึงร้อยละ 92.71 การมาพักผ่อนสุดสัปดาห์ถึงร้อยละ 40.77 การเที่ยวชม

ทัศนียภาพ (Sight seeing) ถึงร้อยละ 38.72 และการมาซื้อของ (Shopping) ถึงร้อยละ 38.27⁴ ดังจะเห็นได้จากตารางที่ 53

ตารางที่ 53

จำนวนนักท่องเที่ยวจำแนกตามสาเหตุของใจของการเข้ามาเที่ยวเมืองสงขลา-หาดใหญ่

สาเหตุของใจ	ร้อยละ
พักผ่อนสลับพักผ่อน	40.77
เที่ยวชมทัศนียภาพ	38.72
สตรีบางประเภท	52.62
เยี่ยมชมวิถีพื้นเมือง	3.19
ศึกษาค้นคว้าธุรกิจ	9.34
ความเป็นกันเองของคนในเมืองและ ผู้ให้บริการ	19.13
ซื้อของ	38.27
อื่น ๆ	9.34

อย่างไรก็ตาม แม้จะมีการพบว่านักท่องเที่ยวประเภทเพื่อนบ้านที่เข้ามาท่องเที่ยวเมืองสงขลา-หาดใหญ่ ประมาณร้อยละ 52 เพื่อการเที่ยวสตรีบางประเภท เราก็คงไม่อาจสรุปได้ว่า สตรีบางประเภทในเมืองสงขลา-หาดใหญ่ เป็นมูลเหตุชักจูงใจนักท่องเที่ยวเพื่อเข้ามาหาความสุขสำราญทางกามารมณ์เป็นสำคัญ เพราะว่าตามหลักวิชาการท่องเที่ยวนั้น คงไม่มีหรือหายากเต็มทีที่จะมีนักท่องเที่ยวใช้จ่ายเงินเป็นจำนวนมาก

⁴ บุรกรเจ็ค อารีกุลชัย และคณะ, การประยุกต์สถิติในการสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในเขตอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา, รายงานการวิจัยภาควิชาคณิตศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2521, หน้า 14

เพื่อเข้ามาเพื่อการนี้ ดังจะเห็นได้จากตารางที่ 54 ซึ่งแสดงให้เห็นว่า นักท่องเที่ยวส่วนมากผู้พักแรมร้อยละ 92.87 ของนักท่องเที่ยวทั้งหมด และมีวันพักเฉลี่ย 3.41 วัน จะต้องเสียค่าใช้จ่ายทั้งหมดเป็นจำนวน 5,393.25 บาท ทั้งนี้ยังไม่รวมค่าพาหนะไป-กลับ ระหว่างประเทศอีกจำนวนหนึ่ง นับได้ว่าเป็นจำนวนเงินค่าใช้จ่ายที่สูงมากสำหรับการท่องเที่ยวเพื่อสนองความต้องการทางด้านกายารมณ์เพียงด้านเดียว

ตารางที่ 54

แสดงค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวเฉลี่ยต่อคนต่อวัน ปี พ.ศ.2525
(จำแนกตามลักษณะค่าใช้จ่ายและลักษณะที่พัก)

ค่าที่พัก / ค่าใช้จ่าย	ค่าที่พัก	ค่าอาหาร	ค่าพาหนะภายในจังหวัด	วีซ่าของ	อื่นๆ	รวม	ร้อยละของผู้ค้างแรม	จำนวนวันพักเฉลี่ย
<u>ประเภทค้างแรม</u>							97.68*	
โรงแรม	289.09	235.40	37.29	376.36	643.46	1,581.60	92.87	3.41
บ้านญาติ/ บ้านเพื่อน	-	18.64	2.84	78.26	194.10	293.84	7.13	3.12
<u>ประเภทไม่ค้างแรม</u>							2.32*	
	-	42.36	7.96	36.95	-		87.27	

นอกจากนี้ เหตุผลที่ผู้วิจัยไม่อาจเห็นชอบด้วยกับการสรุปผลของนายบรรเจิด และคณะเกี่ยวกับความเคอะพินิจ ก็เพราะผู้วิจัยพบว่านักท่องเที่ยวเพศชายส่วนมากถึงร้อยละ 69.80 ของผู้ที่ไปเที่ยวสตรีบางประเภทเป็นผู้ชักชวนสตรีบางประเภทไปท่องเที่ยวตามแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ นอกนั้นร้อยละ 4.95 เป็นผู้ที่ได้รับการชักชวนให้ไปท่องเที่ยวโดยสตรีบางประเภท ส่วนที่เหลือร้อยละ 25.25 นั้น เป็นสตรีบางประเภทที่ไม่ไปเที่ยวกับแขกหรือไม่รับแขกนอกสถานที่นั่นเอง ดังตารางที่ 55

ตารางที่ 55

ผู้ชักชวนเพื่อการท่องเที่ยว

ผู้ชักชวน	จำนวน %
สตรีบางประเภท	4.95
แขกนักท่องเที่ยว	69.80
ไม่ไป	25.25

นี้ยอมแสดงให้เห็นว่า นักท่องเที่ยวประเทศเพื่อนบ้านนั้นมิได้มุ่งหวังแต่เพียงการเข้ามาหาความสำราญทางค่านกามารมณ์จากสตรีบางประเภทเป็นสำคัญ หรืออีกนัยหนึ่งก็คือการเข้ามาท่องเที่ยวไม่ได้เกิดจากมูลเหตุจูงใจจากสตรีบางประเภทแต่เพียงอย่างเดียว เพราะถ้าเป็นเช่นนั้นแล้ว ก็ไม่มีความจำเป็นอันใดเลยที่นักท่องเที่ยวดังกล่าวจะต้องเข้ามาทำนันทนาการวันให้เสียค่าใช้จ่ายมากมาย และถ้าไม่มีวัตถุประสงค์เพื่อการท่องเที่ยวดังกล่าวข้างล่างนี้ด้วยแล้ว เหตุฉนั้นนักท่องเที่ยวจึงยินยอมพำนักอยู่นานวัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งแล้ว การที่นักท่องเที่ยวประเทศเพื่อนบ้านนิยมไปดูภาพยนตร์ ในภัตตาคาร และคอฟฟี่ชอป เป็นสำคัญ

ตารางที่ 56

สถานที่ ๆ ไปท่องเที่ยว (ประเภทแหล่งบันเทิง)

สถานที่	จำนวน	คิดเป็น % ของผู้ที่ไป	ลำดับที่
โรงภาพยนตร์	99	65.56	1
ภัตตาคาร	81	53.64	2
คอฟฟี่ชอป	73	48.34	3
คอกเทลเลานจ์	7	4.64	5
อื่น ๆ	18	11.92	4

หมายเหตุ : ข้อมูลนี้ได้มาจากการให้สตรีบางประเภทตอบได้ไม่เกิน 3 สถานที่

ตารางที่ 57

สถานที่ ๆ ไปท่องเที่ยว (ประเภทแหล่งท่องเที่ยว)

สถานที่	จำนวน	คิดเป็น % ของผู้ไป	ลำดับที่
สวนสาธารณะ	77	50.99	3
น้ำตกโตนงาช้าง	83	54.97	2
เขตก้ามลาสิ่วป่า - ทะเลสาบสงขลา (กุซุด)	3	1.99	6
หาดทรายแก้ว	8	5.29	4
แหลมสมิหลา	115	76.16	1
พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ	1	.66	7
อื่น ๆ	7	4.64	5

หมายเหตุ : ข้อมูลนี้ได้มาจากการให้สตรีบางประเภทตอบได้ไม่เกิน 3 สถานที่

ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักท่องเที่ยวดังกล่าวไม่อาจหาซื้อบริการได้ในประเทศของตน เนื่องจากเป็นประเทศที่เกรงกรัดในศาสนาอิสลาม จึงไม่อาจอนุญาตให้มีกิจการประเภทบันเทิงเหล่านี้ได้ ฉะนั้นเมืองชายแดนของประเทศใดที่มีกิจการเหล่านี้ก็ย่อมเป็นสิ่งดึงดูดใจนักท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดี สำหรับแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติหรือศิลปวัฒนธรรมก็เช่นกันย่อมเป็นสิ่งจูงใจให้นักท่องเที่ยว เกิดความรู้สึกอยาก رؤอยาก เห็นและอยากสัมผัสกับธรรมชาติหรือสิ่งแวดล้อมที่แตกต่างกัน และถ้าไม่เป็นสถานที่ที่ยากลำบากนักต่อการไปท่องเที่ยวแล้ว นักท่องเที่ยวก็คงชวนชวายเป็นไปให้ถึงสถานที่เหล่านั้นจนได้ จากตารางที่ 57 ข้างต้น เราจะเห็นได้ว่านักท่องเที่ยวประเทศเพื่อนบ้านนิยมไปท่องเที่ยวและพักผ่อนยังแหลมสมิหลากันมากที่สุด รองลงไปคือน้ำตกโตนงาช้างและสวนสาธารณะมากตามลำดับ ทั้งนี้ก็เพราะว่าไม่เพียงแต่สถานที่ท่องเที่ยวทั้งสามแห่งจะมีความสวยงามตามธรรมชาติแล้ว แต่ยังมีอยู่ใกล้กับเมืองที่นักท่องเที่ยวพำนักอีกด้วย จึงเป็นแหล่งดึงดูดใจนักท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดี

นอกจากนี้ นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ต่างให้ความสนใจถึงความประทับใจในสิ่งต่าง ๆ ของเมืองสงขลา-หาดใหญ่ โดยเฉพาะประเภทความมีไมตรีของประชาชนมากที่สุด รองลงมาได้แก่แหล่งท่องเที่ยวตามธรรมชาติ และชีวิตความเป็นอยู่และวัฒนธรรม ให้ความสำคัญประทับใจในสถานเริงรมย์ซึ่งรวมถึงสตรีบางประเภทอยู่ด้วยเป็นสำคัญไม่ต่างตารางที่ 58

ตารางที่ 58

แสดงอัตราส่วนประทับใจในสิ่งต่าง ๆ ของเมืองสงขลา-หาดใหญ่

สิ่งประทับใจ	นักท่องเที่ยวประเทศเพื่อนบ้าน
แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ	22.84
ชีวิตความเป็นอยู่/วัฒนธรรม	13.83
โบราณสถาน	13.17
ความมีไมตรีของประชาชน	38.60
ความสะอาดของบ้านเมือง	4.48
มือของพื้นเมือง	11.76
สถานเริงรมย์	12.15

ถึงกระนั้นก็ดี ผู้วิจัยก็ไม่สามารถปฏิเสธเสียทีเดียวว่า สตรีบางประเภทที่ย้ายถิ่นมาประกอบอาชีพในเมืองสงขลา-หาดใหญ่ จากจังหวัดภาคเหนือจะไม่เป็นสิ่งที่สนใจให้นักท่องเที่ยวประเทศเพื่อนบ้านเข้ามาเพื่อหาความสำราญทางกามารมณ์หรือสิ่งบันเทิงต่าง ๆ ในเมืองสงขลา-หาดใหญ่ เพราะว่าทราบเท่าที่นักท่องเที่ยวเหล่านี้ยังคงเข้ามาเพื่อหาความสุขทางค่านกามารมณ์จากสตรีบางประเภทต่าง ๆ อยู่บ้าง ก็คงไม่มีใครกล้าปฏิเสธเช่นกันว่าสตรีบางประเภทไม่มีอิทธิพลต่อการเข้ามาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวประเทศเพื่อนบ้าน หากแต่อาจชี้ชัดได้ว่าเป็นมูลเหตุสำคัญอันหนึ่งที่มีต่อการท่องเที่ยวซึ่งที่หลายคนเข้าใจกัน รวมทั้งนายบุญชู โรจนเสถียร อดีตรองนายกรัฐมนตรีฝ่ายเกษตรธุรกิจ ซึ่งได้เคยกล่าว

ไว้ในที่ประชุมผู้ว่าราชการจังหวัดทั่วประเทศในเดือนตุลาคม ปี พ.ศ.2523 ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความตกต่ำทางเศรษฐกิจของประเทศไทยว่า เราต้องแสวงหามาตรการทุกทางที่เป็นไปได้เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว แม้ว่าจะเป็นการให้บริการทางกามารมย์ก็ตาม ทั้งนี้ก็เพื่อดึงดูดเงินตราต่างประเทศและให้คนไทยมีงานทำ ดังข้อความต่อไปนี้ "ช่วง 2 ปีนี้เราจำเป็นต้องอาศัยเงิน ขอให้ดูว่า พืชนาทิวทัศน์ที่มีในจังหวัด รวมทั้งความสนุกสนานหลายอย่างที่บางท่านสะอึกสะเอียนและขายหน้า เพราะเป็นความบันเทิงที่รื่นเริงสนุกสนานทางเพศมาจูงใจนักท่องเที่ยว ไม่ควรจะไปลัทธิจริตระงับเสียหมด แต่การที่ทำมันประเจิดประเจ้อเสียหายมากทางค่านศีลธรรมควรจะมีการหลีกเลี่ยงพอสมควร เราต้องทำ เพราะเราต้องคำนึงถึงงานที่คองหามาให้คนทำ"⁵ ซึ่งก็คงจะตรงกับทัศนะของพันเอกสมชาย นีรัยกิจ ผู้อำนวยการ อ.ส.ท. ที่เคยให้ความเห็นไว้ว่า การส่งเสริมการท่องเที่ยวจะยิ่งทำให้มีโสเภณีมากขึ้น⁶ หรืออีกนัยหนึ่งก็คือ ยอมรับว่าการให้บริการทางกามารมย์กับการท่องเที่ยวเป็นของที่มีภาวะสัมพันธ์กัน

3. สตรีบางประเภทกับนักท่องเที่ยว

ในบรรดาประเทศกำลังพัฒนาต่าง ๆ ในแถบเอเชีย มักจะเผชิญกับปัญหาการเพิ่มขึ้นของประชากร-สตรีบางประเภทอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะประเทศไทย ประชากรสตรีบางประเภทโดยประมาณการแล้วราว ๆ 500,000-700,000 คน ในปี พ.ศ.2523 ซึ่งเป็นจำนวนที่เพิ่มมากขึ้นเมื่อเทียบกับ ปี พ.ศ.2517 ซึ่งมีประมาณ 426,908 คน⁷ จากการมีประชากรสตรีบางประเภทจำนวนมากขึ้นนี้ จึงทำให้ประเทศตกอยู่ในภาวะเสื่อมเสียทางวัฒนธรรมอย่างรุนแรง เป็นเหตุให้ภาพพจน์ของสตรีไทยทั้งในประเทศและต่างประเทศหม่นมอง แต่เมื่อมองอีกด้านหนึ่งแล้ว การมีสตรีบางประเภทกลับจะทำให้มีส่วนสัมพันธ์กับการท่องเที่ยวอยู่บ้าง กล่าวคือ อาจจะเป็นเหตุเร้าใจ

⁵ มติชน, 18 ตุลาคม 2523

⁶ Far Eastern Economic Review 9, 1976

⁷ รายงานการศึกษาเพื่อการจัดทำแผนพัฒนาสตรีระยะยาว (2525-2544), คณะทำงานวางแผนพัฒนาสตรีระยะยาว, 2524, หน้า 15-4

นักท่องเที่ยวต่างประเทศโดยเฉพาะเพศชายให้เข้ามาท่องเที่ยวหาความสำราญในประเทศมากขึ้น ดังกรณีเช่นในปี พ.ศ.2519 มีนักท่องเที่ยวญี่ปุ่นที่เข้ามาท่องเที่ยวหาความสำราญในประเทศไทยประมาณ 81.7 % ของนักท่องเที่ยวทั้งหมดจำนวน 73,983 คนที่เป็นเพศชายเช่นเดียวกับประเทศฟิลิปปินส์ในปี พ.ศ.2520 มีนักท่องเที่ยวญี่ปุ่นที่เป็นเพศชายถึง 85% จากจำนวนนักท่องเที่ยวประมาณ 200,000 คน⁸ ในขณะเดียวกันก็มีแนวโน้มแสดงให้เห็นว่านักท่องเที่ยวประเทศเพื่อนบ้านคือ ชาวมาเลเซียและสิงคโปร์กำลังนิยมเข้ามาท่องเที่ยวเพื่อหาบริการทางเพศเช่นกัน ทั้งนี้อาจจะดูตัวเลขนักท่องเที่ยวในตารางที่ 51 ซึ่งกล่าวกันว่ามากกว่า 50% ของนักท่องเที่ยวจำนวนนี้เป็นพวกที่เข้ามาเพื่อหาบริการทางเพศ⁹ ในเมื่อนักท่องเที่ยวชาวมาเลเซียและสิงคโปร์เป็นเพศชายประมาณ 73% และ 72% ของจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งหมด 576,116 และ 120,879 คน ตามลำดับ ในปี พ.ศ.2526¹⁰

จากการที่ประเทศไทยมีสตรีบางประเภทเป็นจำนวนมากและมีค่าบริการตัวเองจึงได้กลายเป็นที่โจษจันกันมากกว่าเมืองไทยเป็นดินแดนแห่งกามารมณ์¹¹ โดยเฉพาะพวกโส

⁸ Khin Thitsa, Providence and Prostitution : Image and Reality for Women in Buddhist Thailand, International Reports: Women and Society, (London : Carvert's North Star Press (T.U.) Ltd., 1980) p. 13.

⁹ รายงานการศึกษาเพื่อการจัดทำแผนพัฒนาสตรีระยะยาว (2525-2544), คณะทำงานวางแผนพัฒนาสตรีระยะยาว, 2524 หน้า 15-30

¹⁰ Annual Statistical Report on Tourism in Thailand 1983, The Tourism Authority of Thailand

¹¹ สตรีบางประเภทเริ่มมีความสัมพันธ์กับชาวต่างชาติเมื่อครั้งที่มิสสูงครามอินโจีนปี 1942-1975 และประเทศไทยได้เป็นฐานทัพทหารอเมริกันและถูกรักพวคนิยมใจสำหรับทหารอเมริกันในเวียดนาม โดยเฉพาะในเขตที่มีทหารอเมริกันอยู่เช่น โคราช อุดรธานี นครพนม อุบลราชธานี ขอนแก่น และอุทตะกา หลังจากที่มีการถอนฐานทัพอเมริกันออกไปแล้ว บรรดาสตรีบางประเภทเหล่านั้นก็ยังคงยังปรากฏอยู่และกระจายไปยังแหล่งบริการกามารมณ์ต่างๆ จนปัจจุบันนี้สตรีบางประเภทเหล่านี้ก็ยังมีความสัมพันธ์กับทหารอเมริกันเช่นเคยเช่น สตรีบางประเภทแถบเมืองพัทยา จึงไม่เพียงแต่ให้บริการแก่นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศทั่วไปแล้ว แต่ยังคงให้บริการแก่ทหารอเมริกันที่มาปฏิบัติภารกิจในแถบนี้ตามนำแบบฝึกหัดสังการขออมรมและมาพักผ่อน ณ เมืองพัทยายูเสมอ ๆ

ธุรกิจการท่องเที่ยวของชาวต่างชาติได้ฉวยโอกาสโฆษณาสรรพคุณของสตรีบางประเภท
ในรูปแบบต่าง ๆ อาทิเช่น ในนิตยสารกามารมณ์หรือแผ่นป้ายโฆษณาของบริษัทนำเที่ยว
ต่าง ๆ นิตยสารกามารมณ์ฉบับหนึ่งในประเทศเยอรมันเคยลงพิมพ์ว่า "ชายใดที่ไปท่อง
เที่ยวกรุงเทพฯ จะได้หลับนอนกับผู้หญิงที่สวยที่สุด และในอนาคตไม่ต้องกังวล
ว่าผู้หญิงไทยจะทำให้เคืองครอน กังนั้ จึงไม่ต้องกังวลเลยว่าชาวยุโรปจะมีปัญหาหรือ
อุปสรรคใด ๆ ต่อการมาเที่ยวกรุงเทพฯ.....และในกรุงเทพฯ คุณสามารถเลือก
สาวงามได้นับร้อยด้วยเงินเพียงน้อยนิด ซึ่งจะทำให้คุณเป็นคอฮวน (นักรัก) ผู้ยิ่งใหญ่"¹²
ผลจากการนี้ นักธุรกิจการท่องเที่ยวของประเทศเยอรมันและญี่ปุ่นได้เคยจัด Sex Tours
มายังประเทศไทยเป็นการเฉพาะ โดยรับลูกค้าประเภทชายฉลวน จนนักท่องเที่ยวยชาย
เยอรมันได้รับการขนานนามว่า "นักเที่ยวกามารมณ์ตะวันตก" และชายญี่ปุ่นว่า "สัตว์
กามารมณ์" (Sex animals)¹³

สำหรับเมืองสงขลา-หาดใหญ่ นั้นก็คงตกอยู่ในสภาวะคงที่กล่าวมาแล้วเช่น
กัน แต่ข่าวสารไม่ใหญ่โตดังกรณีชายเยอรมันและญี่ปุ่น แต่ถึงกระนั้นก็คือการมีสตรีบาง
ประเภทเป็นจำนวนมากในเมืองสงขลา-หาดใหญ่ ย่อมเป็นสาเหตุหนึ่งที่เร้าใจให้ชาย
หนุ่มทั้งหลายจากประเทศเพื่อนบ้านให้ส้งไหลเข้ามาท่องเที่ยวกันมาก โดยเฉพาะผู้ที่
มีอายุระหว่าง 26-35 ปี, 16-25 ปี และ 36-45 ปี ตามลำดับ ดังจะเห็นได้จาก
ตารางที่ 59

¹² Tourism and Prostitution, ISIS International Bulletin,
No.13, Geneva, 1979

¹³ Khin Thitsa, Op.cit., pp. 14-15

ตารางที่ 59

อัตราส่วนอายุของนักท่องเที่ยว (ปี พ.ศ.2525)

ช่วงอายุ	จำนวน%
ต่ำกว่า 16 ปี	-
16-25 ปี	23.13
26-35 ปี	35.07
36-45 ปี	21.16
46-55 ปี	12.35
56-65 ปี	5.78
มากกว่า 65 ปี	2.51

ที่มา : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

3.1 ลำดับความสำคัญของแขกนักท่องเที่ยว

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าจะมีนักท่องเที่ยวประเทศเพื่อนบ้านเข้ามาแสวงหาความสุขทางกามารมณ์ประเภทต่าง ๆ กันมาก แต่ก็มิได้หมายความว่านักท่องเที่ยวประเทศเพื่อนบ้านจะเป็นลูกค้าบริการรายใหญ่ของสตรีบางประเภท หากแต่เป็นลูกค้าคนไทยด้วยกันเองมากที่สุด กล่าวคือร้อยละ 58.95 ของสตรีบางประเภทตอบว่า ได้ให้บริการกับแขกนักเที่ยวคนไทยมากเป็นลำดับที่ 1 ในขณะที่ร้อยละ 27.72 ตอบว่า ให้บริการแขกนักท่องเที่ยวชาวมาเลเซียมากเป็นลำดับที่ 2 และร้อยละ 19.39 ตอบว่า ให้บริการกับแขกนักท่องเที่ยวชาวสิงคโปร์มากเป็นลำดับที่ 3 ดังตารางที่ 60

ตารางที่ 60

ลำดับความสำคัญของแขกนักท่องเที่ยวผู้รับบริการ

ลำดับที่	ประเภทของแขกนักท่องเที่ยว			
	ไทย	มาเลเซีย	สิงคโปร์	อื่น ๆ
1	119 (58.95%)	36 (17.82%)	45 (22.27%)	2 (.99%)
2	10 (4.95%)	56 (27.72%)	35 (17.32%)	3 (1.48%)
3	23 (11.38%)	13 (6.43%)	39 (19.30%)	1 (.49%)

หมายเหตุ : สตรีบางประเภท 202 คน อาจตอบไม่ครบ 3 ลำดับ บาง
คนอาจตอบลำดับเดียวบ้าง หรือสองลำดับบ้าง

สตรีบางประเภทส่วนมากที่ให้บริการแก่แขกนักท่องเที่ยวตามตารางที่ 61 มักจะเป็นสตรีที่มาจากจังหวัดภาคเหนือ โดยเฉลี่ยแล้วถึงร้อยละ 66.9 ที่ให้บริการแก่แขกนักท่องเที่ยวไทยมากเป็นลำดับที่ 1 ร้อยละ 76.78 ให้บริการแก่นักท่องเที่ยวชาวมาเลเซียเป็นลำดับที่ 2 และร้อยละ 71.79 ให้บริการแก่นักท่องเที่ยวชาวสิงคโปร์เป็นลำดับที่ 3 ซึ่งเป็นตัวเลขที่ใกล้เคียงกับร้อยละของสตรีบางประเภทที่มาจากภาคเหนือทั้งหมด และเมื่อถามว่าถ้าให้โอกาสแก่สตรีบางประเภทเลือกแขกนักท่องเที่ยวแล้ว สตรีบางประเภทส่วนมากก็ยังคงจัดลำดับแขกไทยเป็นลำดับที่ 1 ถึงร้อยละ 42 แขกนักท่องเที่ยวมาเลเซียเป็นลำดับที่ 2 ถึงร้อยละ 28.71 และแขกนักท่องเที่ยวชาวสิงคโปร์เป็นลำดับที่ 3 ถึงร้อยละ 27.72 ของสตรีบางประเภททั้งหมด ดังตารางที่ 62

เหตุผลที่สตรีบางประเภทจัดลำดับความพอใจที่ตนมีต่อแขกนักท่องเที่ยว ดังกล่าวก็คือ สำหรับลำดับที่ 1 การที่แขกนักท่องเที่ยวเป็นคนไทยด้วยกันสามารถพูดจาถึงรู้เรื่องดี ลำดับที่ 2 การที่ได้มีรายได้ดีกว่าและสภาพอ่อนโยนกว่าแขกนักท่องเที่ยวไทย

ตารางที่ 61

ประเภทของแขกนักท่องเที่ยวกับภูมิภาคของสตรีบางประเภท

ลำดับที่/สัญชาติ	ภูมิภาค		รวม
	ภาคเหนือ	ภาคอื่น ๆ	
1. ไทย	82(68.9%)	37(31.10%)	119
2. มาเลเซีย	43(76.78%)	13(23.22%)	56
3. สิงคโปร์	28(71.79%)	11(28.21%)	39

ตารางที่ 62

ประเภทของแขกนักท่องเที่ยวที่ถูกเลือกตามลำดับก่อนหลัง
ตามความพอใจของสตรีบางประเภท

ลำดับที่	ประเภทของแขกนักท่องเที่ยว			
	ไทย	มาเลเซีย	สิงคโปร์	อื่นๆ
1	85(42.07%)*	43(21.28%)	30(14.85%)	3 (1.48%)
2	16(7.92%)	58(28.71%)*	39(19.30%)	3 (1.48%)
3	56(27.72%)*	18(8.91%)	27(13.36%)	-

3.2 สตรีบางประเภทกับการค้างแรมกับแขกนักท่องเที่ยว

จากการสังเกตลักษณะการเที่ยวสตรีบางประเภทของนักท่องเที่ยวประเทศเพื่อนบ้านนั้นพบว่า นักท่องเที่ยวชอบที่จะทาสตรีบางประเภทไปพักผ่อนกับตนตามโรงแรมต่าง ๆ ที่ได้เอาไว้¹⁴ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่ามีความสะดวกสบายมากกว่าการเที่ยวใน

¹⁴ โปรดพิจารณาตารางที่ 54 จะพบว่านักท่องเที่ยวประเทศเพื่อนบ้านร้อยละ 92.87 เป็นผู้ที่พักแรมตามโรงแรมต่าง ๆ

สถานที่ประกอบการประเภทต่าง ๆ อีกทั้งนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ต้องการให้สตรีบางประเภท เป็นเพื่อนเที่ยวกับตนตามสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ ทั้งที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวประเภทบันเทิง และธรรมชาติคงที่กดเข้ามาแล้ว เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นว่า นักท่องเที่ยวประเภทเพื่อนบ้าน มีความต้องการสตรีบางประเภท ๆ ค้างแรมกับตนได้ ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาจากสตรีบางประเภท ว่าได้สนองความต้องการของแขกนักท่องเที่ยวดังกล่าวหรือไม่ ผลปรากฏว่า สตรีบางประเภท ประมาณร้อยละ 75 เคยค้างแรมกับนักท่องเที่ยวเป็นส่วนใหญ่ นับได้ว่าเป็นจำนวนมากทีเดียว

ตารางที่ 63

ประเภทกิจการของสตรีบางประเภทกับการค้างแรมกับแขกนักท่องเที่ยว

ประเภทกิจการ	การค้างแรมกับแขก		ยอดรวม	จำนวน
	ไม่ค้าง	ค้าง		
ที่พักของตนเอง	-	100	100	2
สถานโสเภณี	43.90	56.10	100	41
โรงแรม	3.92	96.08	100	51
สถานอาบอบนวด	36.36	63.64	100	55
บ้านเจ้าของกิจการ	16.28	83.72	100	43
อื่น ๆ	20.00	80.00	100	10
รวม	24.36	75.74	100	202

$$\chi^2 = 26.7074 \quad \chi^2_{5, .95} = 11.070$$

$$\text{Cramer } V = .3636$$

จากการทำไคสแควร์เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่าประเภทกิจการที่สตรีบางประเภทประกอบการนั้นมีความสัมพันธ์กับการค้างแรมหรือไม่ค้างแรมกับนักท่องเที่ยว กล่าวคือ สตรีบางประเภทที่ค้างแรมกับนักท่องเที่ยว นั้น โดยมากมักจะเป็นพวกที่ประกอบการในสถานที่ประเภทบ้านเจ้าของกิจการ โรงแรม ที่พักของตน และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 83.72, 96.08, 100 และ 80 ของจำนวนสตรีบางประเภทในแต่ละ

ประเภทกิจการตามลำดับ ซึ่งตรงกันข้ามกับพวกที่ไม่ค้างแรมกับแขกนักท่องเที่ยวเลย คิดเป็นร้อยละ 16.28, 3.92, 0 และ 20 ของจำนวนสตรีบางประเภทในแต่ละกิจการนั้น ๆ ส่วนพวกที่ประกอบการในสถานโสเภณีและสถานอาบอบนวดมีแนวโน้มที่จะไปค้างแรมกับแขกน้อยกว่าพวกที่ประกอบการที่พักของตนเอง โรงแรม บ้านเจ้าของกิจการ และอื่น ๆ กล่าวคือ คิดเป็นร้อยละ 56.10 และ 63.64 ในขณะที่เดียวกันก็ไม่ไปค้างแรมกับแขกเป็นอัตราร้อยละที่สูงกว่าพวกที่ไม่ค้างแรมในประเภทกิจการที่พักของตนเอง โรงแรม บ้านเจ้าของกิจการ และอื่น ๆ ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 43.90 และ 36.30 ของจำนวนสตรีบางประเภทในแต่ละกิจการ (โปรดดูตารางที่ 63 ประกอบ) เหตุผลที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า บ้านเจ้าของกิจการได้ถูกเตรียมไว้สำหรับให้นักท่องเที่ยวประเภทเพื่อนบ้านพาออกไปค้างแรมได้ โดยคิดเป็นอัตราค่าบริการเหมาเฉลี่ยเป็นวัน ๆ ไป ในทำนองเดียวกับประเภทโรงแรมที่ยินยอมให้สตรีบางประเภทไปค้างแรมได้ สำหรับสตรีบางประเภทที่ประกอบการในที่พักของคณนั้นย่อมจะมีความอิสระที่จะไปกับนักท่องเที่ยวได้ทุกเมื่อ โดยเฉพาะกับนักท่องเที่ยวประเภทเพื่อนบ้าน สำหรับพวกที่ไม่ค้างแรมกับแขกนักท่องเที่ยวอันเนื่องมาจากการประกอบการในสถานอาบอบนวดและสถานโสเภณีนั้น อาจเป็นด้วยเหตุผลสองประการ ประการแรกคือ สตรีบางประเภทในสถานประกอบการดังกล่าวชอบที่จะให้บริการแก่นักท่องเที่ยวชั่วคราวซึ่งชั่วคราวมากกว่า เพราะนอกจากจะรับแขกนักท่องเที่ยวได้มากอยู่แล้ว ยังไม่ต้องเสียเวลาไปกับแขกนักท่องเที่ยวอีก ประการที่สอง อาจเป็นเพราะความนิยมของแขกนักท่องเที่ยวที่ต้องการหาความสำราญแบบสะควกสบาย และมีเพื่อนร่วมท่องเที่ยวกับตน อีกทั้งไม่ต้องเสียค่าบริการเป็นรายชั่วโมงหรือครั้ง ซึ่งจะทำให้ค่าใช้จ่ายของตนสูงขึ้นไปอีก

อย่างไรก็ตาม แมว่าสตรีบางประเภทส่วนมากแล้วจะมาจากจังหวัดภาคเหนือก็ตาม แต่ก็มิได้หมายความว่า สตรีบางประเภทเหล่านี้กับสตรีบางประเภทที่มาจากภาคอื่น ๆ จะมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญในเรื่องของการค้างแรมกับแขกนักท่องเที่ยว ดังจะเห็นได้จากค่าไคสแควร์จากตารางที่ 64 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าจากตารางค่าไคสแควร์ (ถ้าหากจะมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ) นี่ย่อมแสดงให้เห็นว่า การมีสตรีบางประเภทจากจังหวัดภาคเหนือไม่มีอิทธิพลต่อการที่นักท่องเที่ยวประเภทเพื่อนบ้านจะพาออกไปเพื่อการค้างแรมหาความสำราญหรือท่องเที่ยว หากแต่เป็นผลมาจากประเภทกิจการที่ให้บริการ

มากกว่าตั้งที่กล่าวมาแล้วข้างต้น

ตารางที่ 64

ภูมิภาคกับการค้างแรมกับแขกนักท่องเที่ยว

ภูมิภาค	การค้างแรมกับแขกนักท่องเที่ยว		ยอดรวม	จำนวน
	ไม่ค้าง	ค้าง		
ภาคเหนือ	21.62	78.38	100	148
ภาคอื่น ๆ	31.48	68.52	100	54
รวม	24.26	75.74	100	202

$$\chi^2 = 2.0934 \quad \chi^2_{1, .95} = 3.841$$

$$\text{Cramer } V = .1018$$

3.3 สตรีบางประเภทกับแขกนักท่องเที่ยวประเภทเพื่อนบ้าน

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังพบว่า สตรีบางประเภทที่ไปท่องเที่ยวเกี่ยวกับแขกนักท่องเที่ยวประเภทเพื่อนบ้านนั้น ไม่ใช่สตรีบางประเภทที่มาจากจังหวัดภาคเหนือเป็นสำคัญ หรืออีกนัยหนึ่งก็คือสตรีบางประเภทไม่ว่าจะมาจากภาคใดกับการไปท่องเที่ยวเกี่ยวกับนักท่องเที่ยวประเภทเพื่อนบ้านนั้น ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ดังจะเห็นได้จากค่าไคสแควร์ตามตารางที่ 64 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าที่ได้จากตารางหาค่าไคสแควร์

ตารางที่ 65

ภูมิภาคกับการท่องเที่ยวเกี่ยวกับแขก

ภูมิภาค	การท่องเที่ยวเกี่ยวกับแขก		ยอดรวม	จำนวน
	ไม่ไป	ไป		
ภาคเหนือ	77.03	22.97	100	148
ภาคอื่น ๆ	68.52	31.48	100	54
รวม	74.75	25.25	100	202

$$\chi^2 = 1.5176$$

$$\chi^2_{1, .95} = 3.841$$

$$\text{Cramer V} = .0867$$

สาเหตุประการสำคัญน่าจะเป็นเพราะว่า ประเภทกิจการของสตรีบางประเภทมีอิทธิพลต่อการไปท่องเที่ยวเกี่ยวกับนักท่องเที่ยวประเภทเพื่อนบ้าน ทั้งนี้จะเห็นได้จากค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างประเภทกิจการกับการไปท่องเที่ยวเกี่ยวกับแขกนักท่องเที่ยวนั้นมีค่าไคสแควร์มากกว่าค่าไคสแควร์จากตารางค่า (ดูตารางที่ 66) ซึ่งแสดงให้เห็นว่าตัวแปรทั้งสองมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ เป็นไปทางองเดียวกันกับเหตุผลที่ว่าทำไมประเภทกิจการของสตรีบางประเภทกับการค้างแรมกับแขกนักท่องเที่ยวจึงมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ 66

ประเภทกิจการกับการท่องเที่ยวเกี่ยวกับแขกนักท่องเที่ยว

ประเภทกิจการ	การท่องเที่ยวเกี่ยวกับแขก		ยอดรวม	จำนวน
	ไป	ไม่ไป		
ที่พักของตนเอง	100	-	100	2
สถานโสดเก็	41.46	58.54	100	41

ประเภทกิจการ	การท่องเที่ยวกับแขก		ยอดรวม	จำนวน
	ไป	ไม่ไป		
โรงแรม	94.18	5.82	100	51
สถานอาบอบนวด	70.91	29.09	100	55
บ้านเจ้าของกิจการ	86.05	13.95	100	43
อื่น ๆ	80.00	20.00	100	10
รวม	74.75	25.25	100	202

$$\chi^2 = 38.3655$$

$$\chi^2_{5, .95} = 11.070$$

$$\text{Cramer } V = .4358$$

3.4 สตรีบางประเภทกับการพูดภาษาจีน

เนื่องจากนักท่องเที่ยวประเภทเพื่อนบ้านส่วนใหญ่เป็นชาวมาเลเซียและสิงคโปร์เมื่อสายจีน ภาษาที่พูดจึงเป็นภาษาจีน สตรีบางประเภทที่รับแขกนักท่องเที่ยวเหล่านี้ก็ยอมได้รับการเรียนรู้การพูดภาษาจีนมากขึ้นน้อยบ้างตามแต่ความสนใจและความถนัดหรือระยะเวลาที่ประกอบการอยู่ในเมืองสงขลา-หาดใหญ่ และเนื่องจากภาษาจีนที่ใช้นั้นในประเทศไทยมาเลเซียและสิงคโปร์เป็นประเภทภาษาจ๊วยฮกเกี้ยน สตรีบางประเภทจึงมีแนวโน้มที่จะพูดภาษาจีนฮกเกี้ยนได้มากกว่าภาษาจีนประเภทอื่น ๆ (ดูตารางที่ 67)

ตารางที่ 67

ภาษาจีนที่สตรีบางประเภทพูดได้

ประเภทภาษา	จำนวน % ที่พูดได้
จีนแก้ว	6
จีนฮกเกี้ยน	49.51
จีนกลาง	5.45
จีนอื่น ๆ	1.50

จากตารางที่ 68 เราจะพบว่า สตรีบางประเภทที่ประกอบอาชีพอยู่ในเมือง
สงขลา-หาคีใหญ่นานมากเท่าใด ก็ยังจะมีความสามารถในการพูดภาษาจีนฮกเกี้ยนได้มากขึ้น
ทั้งนี้ดูได้จากค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาที่ประกอบอาชีพกับการพูดภาษา
จีนฮกเกี้ยนได้หรือไม่ได้ ซึ่งจะมีค่าสูงกว่าค่าจากตารางหาค่ามาก เหตุที่ระยะเวลาประกอบ
อาชีพของสตรีบางประเภทมีส่วนช่วยเสริมความสามารถในการพูดภาษาจีนฮกเกี้ยนดังกล่าว
อาจเป็นเพราะว่ายิ่งนานวันที่สตรีบางประเภทได้รับแชงนักทองเที่ยวประเภทเพื่อนบ้าน ก็ยิ่ง
จะทำให้เกิดความคุ้นเคยและการเรียนรู้ภาษามากขึ้น ประกอบกับความอยากรู้อยากเห็น
ชอบมนุษย์และการสอนให้พูดของนักทองเที่ยวด้วยแล้ว การเรียนภาษาพูดของสตรีประเภท
ก็ยิ่งทำได้ในระยะสั้น ๆ

ตารางที่ 68

ระยะเวลาที่สตรีบางประเภทอยู่เมืองสงขลา-หาคีใหญ่
กับความสามารถในการพูดภาษาจีนฮกเกี้ยน

ระยะเวลาที่อยู่	ความสามารถในการพูด		ยอดรวม	จำนวน
	พูดได้	พูดไม่ได้		
ต่ำกว่า $\frac{1}{2}$ ปี	29.27	70.73	100	82
$\frac{1}{2}$ - 1 ปี	56.25	43.75	100	64
1 ปีขึ้นไป	71.43	28.57	100	56
รวม	49.50	50.50	100	202

$$\chi^2 = 25.3660 \quad \chi^2_{.95} = 5.991$$

$$\text{Cramer V} = .3544$$

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าสตรีบางประเภทประมาณร้อยละ 50 ในเมืองสงขลา-หาดใหญ่ จะสามารถพูดภาษาจีนฮกเกี้ยนได้ เราก็ไม่อาจจะชี้ชัดได้ว่า สตรีบางประเภทเหล่านั้นมีอิทธิพลต่อการรุ่งโรจน์นักท่องเที่ยวมากกว่าสตรีประเภทที่พูดไม่ได้ เหตุผลอาจเป็นเพราะว่านักท่องเที่ยวไม่ได้สนใจความสามารถในการพูดภาษาจีน หากแต่สนใจในความสวยงามหรือความสามารถไปค่างแรมกับพวกตนได้เท่านั้น

4. ปัญหาการท่องเที่ยวของเมืองสงขลา-หาดใหญ่

เป็นที่ยอมรับกันแล้วว่า ส่วนหนึ่งที่ทำให้เมืองสงขลา-หาดใหญ่ มีความเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วก็คือ การที่เมืองหาดใหญ่เป็นแหล่งสินค้าที่มีที่เปิดจำหน่ายกันอย่างเปิดเผย เป็นที่ยั่วยวนนักท่องเที่ยวภายในประเทศให้มาซื้อสินค้ากันอย่างเอิกเกริก และการที่นักท่องเที่ยวประเทศเพื่อนบ้านได้เข้ามาท่องเที่ยวหาความสุขสำราญจากแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ของเมืองสงขลา-หาดใหญ่มากขึ้นในแต่ละปี ๆ ละหลายแสนคน เป็นผลให้มีเงินหมุนเวียนภายในเมืองทั้งสองและก่อให้เกิดการซื้อขายสินค้าและบริการและการว่าจ้างแรงงานขึ้นอย่างมากภายในเมือง นับเป็นผลดีทางเศรษฐกิจอย่างยิ่ง นอกจากนี้ผลของการหลังไหลเข้ามาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวประเทศเพื่อนบ้าน (ซึ่งโดยมากจะเข้ามาพักแรมด้วย) เป็นจำนวนมากทำให้ธุรกิจการโรงแรมของเมืองสงขลา-หาดใหญ่ เจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว ดังจะเห็นอัตราการเพิ่มขึ้นของห้องพักจากตารางที่ 69

ตารางที่ 69

จำนวนห้องพักของโรงแรมในเมืองสงขลา-หาดใหญ่

จังหวัด	ปี 2520	ปี 2521 % ±	ปี 2522 % ±	ปี 2523 % ±	ปี 2524 % ±
เมืองสงขลา-หาดใหญ่	1,962	2,169 + 10.55	2,554 + 17.75	2,789 + 9.20	4,126 - 47.93
	ปี 2525 % ±	ปี 2526 % ±	% เปลี่ยนแปลงเฉลี่ยรวม		
	4,196 + 1.69	4,563 + 8.75	+ 15.98		

โดยผลแห่งการนี้ อาจกล่าวได้ว่า ความเจริญเติบโตของเมืองสงขลา-
หากใหญ่ จะมีมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับนโยบายการผ่อนปรนการเข้มงวดการปราบปรม
สินค้าหนีภาษีและนโยบายการส่งเสริมในเชิงอุปทานการท่องเที่ยว ทั้งนี้ในด้านแหล่ง
ท่องเที่ยวธรรมชาติและศิลปวัฒนธรรมและแหล่งบันเทิงเรีงรมย์ทั่วไป

อย่างไรก็ตาม โดยที่เมืองสงขลา-หากใหญ่ เป็นเมืองท่องเที่ยวเมืองหนึ่ง
ก็ย่อมจะประสบกับปัญหาการท่องเที่ยวลคลงอย่างเดียวกับเมืองท่องเที่ยวอื่น ๆ ของโลก
เช่นกัน ปัญหาที่ว่าอาจเป็นผลมาจาก

ก. ภาวะเศรษฐกิจตกต่ำโดยทั่วไป ซึ่งมีผลกระทบในค้ำนพลังงาน ทำให้
ค่าโดยสารเพิ่มขึ้น และทำให้เกิดปัญหารายได้สุทธิของประชากรโลก
ส่วนใหญ่อตกต่ำ ราคาเครื่องอุปโภคบริโภคสูงขึ้นอย่างมาก ทำให้ต้อง
เปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับวิธีการเดินทาง การพักอาศัย การกางแรม
และการพักผ่อนหย่อนใจ

ข. สภาพการณ์ในทางการเมืองในประเทศ ภูมิภาค การสู้รบกันใในบาง
ภูมิภาค เป็นสาเหตุให้การเดินทางไปยังบางประเทศและบางภูมิภาค
ต้องระงับหรือลดจำนวนลงไป

ค. ชาวต่าง ๆ ที่เกิดจากการพิมพ์โฆษณาในหนังสือพิมพ์หรือแม็กกาซีน ซึ่ง
มีผลมาจากความต้องการแข่งขันกันในด้านการท่องเที่ยว เป็นสาเหตุให้
คนแตกตื่นเกินกว่าที่ควร มีผลกระทบกระเทือนทางการท่องเที่ยวมาก¹⁵

สำหรับเมืองสงขลา-หากใหญ่นั้น พอจะสรุปปัจจัยที่ส่วนกระทบกระเทือนต่อการ
ท่องเที่ยวได้ 2 ประการ ประการแรก ปัจจัยอันเกิดจากภาวะการถ้ทางการเมืองและสังคม
และประการที่สอง ปัจจัยอันเกิดมาจากข่าวลือจากสื่อมวลชนประเท่คู่แข่งด้านการท่องเที่ยว
ที่หวังผลในการทำลายตลาดการท่องเที่ยว

¹⁵ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, สรุปผลการประชุมเพื่อแก้ปัญหาการพัฒนา
อุตสาหกรรมท่องเที่ยวในระยะแผนพัฒนาแปดขุมกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 5 ระหว่างวันที่
9-11 สิงหาคม 2525 ณ. หอแมนคาร์รินฮอลดิ โรงแรมแมนคาร์ริน กรุงเทพฯ หน้า 7

ประการแรก ปัจจัยอันเกิดจากภาวะการณ์ทางการเมืองและสังคม

จากตารางที่ 51 เราจะเห็นได้ว่าในปี 2524 จำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวภาคใต้โดยผ่านชายแดนสงขลาได้ลดลงเป็นจำนวนมากถึงร้อยละ 16.4 โดยเฉพาะจำนวนนักท่องเที่ยวชาวมาเลเซียซึ่งเป็นนักท่องเที่ยวรายใหญ่ลดลงถึงร้อยละ 27.5 สาเหตุที่ลดลงเป็นจำนวนมากเช่นนี้เนื่องมาจากในช่วงครึ่งปีแรกได้เกิดปัญหาความไม่สงบทางการเมืองขึ้นในจังหวัดชายแดน โดยเฉพาะที่จังหวัดสงขลาซึ่งเป็นจุดผ่านเข้ามาของนักท่องเที่ยวที่สำคัญที่สุด เป็นต้นว่า การวางระเบิดที่ตลาดป่าตองเบเนาร์ (เซตไทย) การลักลอบเข้าไปทำร้ายเจ้าหน้าที่ป่าตองเบเนาร์ การฆ่าและชิงทรัพย์ชาวมาเลเซียและครอบครัวที่อำเภอสุไหงโกดัก จังหวัดนราธิวาส และการฉกชิงวิ่งราว ปล้นทรัพย์และปล้นรถยนต์โดยสารอยู่เบื้อง ๆ ทำให้นักท่องเที่ยวไม่ไว้วางใจในความปลอดภัยแก่ชีวิตและทรัพย์สินของคนที่ทั้งในช่วงการเดินทางและการใช้ชีวิตอยู่ในภาคใต้ ประกอบกับสื่อมวลชนบางประเภทของประเทศมาเลเซียเองก็ได้ให้ความสำคัญต่อการเสนอข่าวดังกล่าวเป็นอย่างมาก จนเป็นที่หวาดกลัวแก่นักท่องเที่ยวมากจนเกินสภาพความเป็นจริง¹⁶

ประการที่สอง ปัจจัยอันเกิดมาจากข่าวสื่อเรื่องโรคมูเปอร์โกโนเรียระบาด

กรณีนี้เกี่ยวข้องกับปัญหาการท่องเที่ยวอันเนื่องมาจากสตรีบางประเภท โดยตรงกล่าวคือ ในราวกลางปี 2526 น.พ.สมนึก วิบูลย์เสข นายกสมตมกามโรคแห่งประเทศไทย ได้ตั้งชื่อโกโนเรียหนองในชนิดหนึ่งซึ่งยังไม่มีชื่อเรียกเป็นอย่างอื่นเป็นที่รู้จักในเมืองไทยว่า "มูเปอร์โกโนเรีย" ซึ่งเป็นโรคนีโรโกโนเรียประเภทที่คือยาเพนนิซิลินต้องใส่ยาอีกประเภทหนึ่งที่มีราคาแพงมากจึงจะรักษาให้หายขาดได้ จนกระทั่งเป็นข่าวในบ้านเราว่าเป็นกามโรคชนิดใหม่ในเมืองไทย¹⁷ หลังจากนั้นหนังสือพิมพ์ต่าง ๆ ในประเทศมาเลเซียเช่น หนังสือพิมพ์ New Straits Time, The Star, The Malay Mail,

¹⁶ รายงานภาวะเศรษฐกิจและการเงินภาคใต้ ปี 2523, ธนาคารแห่งประเทศไทย สาขาภาคใต้

¹⁷ ไทยรัฐ. 4 ตุลาคม 2526 หน้า 1-2

Nation Echo และ Sin Pin Jih Pao Malaysian ได้กระพือข่าวว่า โรค
ซูเปอร์โกโนเรียกำลังแพร่ระบาดในอำเภอหาคีใหญ่และสงขลา ซึ่งเป็นโรคติดต่อร้ายแรง
มาก เมื่อเป็นแล้วจะรักษาไม่หาย อีกทั้งติดต่อกอง่าย เพียงแค่สัมผัสสวมใส่เสื้อผ้าจะ
ซึ่งมีโรคนี้ก็จะติดต่อกันทันที หรือเพียงแต่เดินเฉียดผู้ที่ เป็นโรคนี้อาจจะได้รับเชื้อโรคทันที ทำให้
ให้บรรดาบุตรและภริยาชาวมาเลเซียต่างยึดหนังสือเดินทางของสามีไปก่อนไว้ เพื่อไม่ให้
สามีหรือบิดาไปเที่ยวเมืองสงขลา-หาคีใหญ่ ตลอดจนรัฐบาลมาเลเซียได้ห้ามมิให้เด็กหนุ่ม
ที่อายุต่ำกว่า 16 ปี เข้ามาท่องเที่ยวเมืองสงขลา-หาคีใหญ่ หากมิได้รับอนุญาตจากผู้ปกครอง
เป็นหนังสือ¹⁸ ด้วยเหตุนี้เอง จำนวนนักท่องเที่ยวที่เคยเข้ามาโดยผ่านชายแดนจังหวัด
สงขลาจึงลดลงอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะในช่วงกลางปี 2526 คงจะเห็นได้จากตารางที่
51 ที่จำนวนนักท่องเที่ยวชาวมาเลเซียลดลงประมาณร้อยละ 4.9

แต่อย่างไรก็ตาม หลังจากสมาคมส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
ร่วมกับการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้ร่วมกันดำเนินการให้มีการชี้แจงให้ตัวแทนหนังสือ
พิมพ์ต่าง ๆ ในประเทศมาเลเซียมารับทราบปัญหาและข้อเท็จจริงเกี่ยวกับข่าวสื่อซูเปอร์-
โกโนเรีย โดยการชี้แจงของรองศาสตราจารย์นายแพทย์ทองจันทร์ หงษ์ลดารมภ์ อธิการ-
บดีมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ถึงสภาพความเป็นจริงของโรคและความเท็จของข่าวสื่อ
ดังกล่าว¹⁹ สภาพการณ์การท่องเที่ยวของเมืองสงขลา-หาคีใหญ่ ก่อขึ้นคืนสภาพเดิมตาม
ลำดับ โดยเฉพาะในช่วงปลายปี 2526 (ระหว่างวันที่ 3-6 พฤศจิกายน) ซึ่งเป็นวันหยุด
เนื่องในเทศกาลดิปาวาสี (วันปีใหม่ของฮินดู) ของประเทศมาเลเซีย ได้มีนักท่องเที่ยว
ชาวมาเลเซียเข้ามาเที่ยวหาคีใหญ่มากมาย จนทำให้ชาวหาคีใหญ่สบายใจขึ้น²⁰

นอกจากข่าวสื่อเรื่องซูเปอร์โกโนเรียแล้ว หนังสือพิมพ์ในประเทศมาเลเซีย
ยังได้กระพือข่าวทางการเมืองควบคู่กันไปในช่วงระยะเวลาเดียวกันด้วย เพื่อผลในการ
ทำลายบรรยากาศการท่องเที่ยวของภาคใต้ว่า การที่นักท่องเที่ยวเข้ามาเที่ยวเมืองสงขลา-

¹⁸ เกลื่อนิวส์. 27 กันยายน 2526 หน้า 1

¹⁹ The Malay Mail, 7th October 1983

²⁰ โปรดพิจารณาจดหมายจากนายกสมาคมธุรกิจการท่องเที่ยวจังหวัดสงขลา
ถึงผู้ว่าการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยฉบับที่ 106/2526 ลงวันที่ 28 พฤศจิกายน 2526

หาคิใหญ่ เป็นจำนวนมากนั้น เป็นเหตุทำให้กองกำลังโจรจีนคอมมิวนิสต์มาลายาแข็งแกร่งขึ้น เพราะว่าได้มีข้อตกลงกันระหว่างโจรจีนคอมมิวนิสต์และพ่อค้านักธุรกิจประเภทโรงแรมแห่งมันเทิงและการค้าต่าง ๆ ในภาคใต้ของประเทศไทยในเรื่องการแบ่งปันผลประโยชน์ตามหลัก "ตัวเองอยู่รอด ผู้อื่นก็อยู่รอด" โดยทางพ่อค้าและนักธุรกิจดังกล่าวต้องจ่ายเงินรายได้จากการท่องเที่ยวของชาวมาเลเซียประมาณร้อยละ 10 ของค่าใช้จ่ายชาวมาเลเซียทั้งหมด²¹ ทั้งนี้เพื่อจูงใจประมงที่ยังการเข้ามาท่องเที่ยวของชาวมาเลเซียเอง ในขณะที่เกี่ยวกับรัฐบาลมาเลเซียได้ใช้วิธีการให้เจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองชะลอการออกบัตรผ่านแดน (borderpass) ึ่งต้องใช้เวลานานถึง 3 วันเป็นอย่างน้อย และบัตรผ่านแดนจะใช้ได้เพียง 3 วันเท่านั้น²² และถ้าเป็นนักเรียนอายุต่ำกว่า 18 ปีแล้วก็จะต้องได้รับหนังสือยินยอมจากผู้ปกครองก่อน จึงจะเข้ามาท่องเที่ยวได้²³ การที่รัฐบาลมาเลเซียต้องกระทำการดังกล่าวก็เพราะว่าในปี 2525 นั้น ได้มีนักท่องเที่ยวชาวมาเลเซียเข้ามาท่องเที่ยวในภาคใต้ประเทศไทยจำนวนมากถึงร้อยละ 118 จากจำนวนนักท่องเที่ยวชาวมาเลเซียปี 2524 (ดูตารางที่ 51) ึ่งทั้งนี้ เป็นผลมาจากที่เมืองสงขลา-หาคิใหญ่ได้พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้ดีขึ้น รวมทั้งการเพิ่มความสะอาดสบายต่าง ๆ ในการผ่านแดน การคุ้มครองความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การจัดหาสินค้าอุปโภคและบริโภคที่ไม่สามารถหาซื้อได้ในประเทศมาเลเซีย ไม่ว่าจะเป็นเสื้อผ้าสำเร็จรูป เครื่องหนังของใช้ในครัวจำพวกอคูมิเนียมและพลาสติก หรือผลไม้ต่าง ๆ ตามฤดูกาล (จนเป็นที่น่าสังเกตว่ามีนักท่องเที่ยวสตรีมากกว่าปีก่อน ๆ)²⁴ และเป็นผลมาจากการที่รัฐบาลมาเลเซียได้ปรับปรุงวิธีการในการออกหนังสือเดินทางผ่านแดนให้แก่ประชาชนของตนได้สะดวกรวดเร็วและเสียค่าธรรมเนียมเพียงเล็กน้อยเท่านั้น²⁵

²¹ Sin Fin Jin Pao Malaysian, 12th October 1983, p.31

²² The Star, 10th October 1983

²³ The New Strait Times, 10th October 1983

²⁴ รายงานภาวะเศรษฐกิจและการเงินภาคใต้ ปี 2525 ธนาคารแห่งประเทศไทย สาขาภาคใต้ หน้า 34-55

²⁵ Ibid.

โดยสรุป ปัญหาการท่องเที่ยวของเมืองสงขลา-หาดใหญ่ นั้นมิใช่เป็นเรื่องที่แปลกใหม่แต่อย่างใดเลย หากแต่เป็นเรื่องของการแข่งขันกันในตลาดการท่องเที่ยวที่ต่างฝ่ายต่างปกป้องผลประโยชน์ของฝ่ายตนเพื่อมิให้มีการรั่วไหลเงินตราออกนอกประเทศ ดังนั้นวิธีการใดที่จะช่วยให้บรรลุจุดประสงค์ดังกล่าว ก็ย่อมจะถูกนำมาใช้ ไม่ว่าวิธีการนั้นจะชอบหรือไม่ชอบด้วยเหตุผลก็ตาม ดังนั้นของประเทศเพื่อนบ้านชาวมาเลเซียนั่นเอง

สรุป

จากการศึกษาวิจัยการย้ายถิ่นของสตรีบางประเภทกับการท่องเที่ยวของเมืองสงขลา-หาดใหญ่นี้ แสดงให้เห็นว่า การมีสตรีบางประเภทในเมืองสงขลา-หาดใหญ่นั้น มิได้มีผลโดยตรงต่อการชักจูงใจให้นักท่องเที่ยวประเทศเพื่อนบ้านเข้ามาหาความสำราญทางกามารมณ์เฉพาะเจาะจง หากแต่เข้ามาเพื่อวัตถุประสงค์เพื่อการพักผ่อนหรือท่องเที่ยวหาความสำราญทั่ว ๆ ไป ตามแบบอย่างนักท่องเที่ยวทั้งหลาย ในเมื่อเมืองสงขลา-หาดใหญ่ มีแหล่งท่องเที่ยวมากมาย รวมทั้งสินค้าและบริการที่ไม่อาจซื้อหาได้ภายในประเทศที่มีดินแดนติดต่อกัน ในทำนองกลับกัน การเข้ามาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวประเทศเพื่อนบ้านโดยเฉพาะเพศชายก็มิได้มีผลโดยตรงต่อการจูงใจให้สตรีบางประเภทจากจังหวัดภาคเหนือย้ายถิ่นเพื่อมาให้บริการทางกามารมณ์ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าสตรีบางประเภทดังกล่าวมีเป็นจำนวนมากและกระจัดกระจายขายบริการกันทั่วทุกภูมิภาคของประเทศไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งทุกหัวเมืองหลักที่มีการพัฒนา²⁶ ไม่จำเพาะที่เมืองสงขลา-หาดใหญ่ และสตรีบางประเภทเหล่านี้ก็มักจะให้บริการแก่คนไทยด้วยกันเองเป็นส่วนใหญ่ และพอใจที่จะเลือกแขกนักท่องเที่ยวที่เป็นคนชาติเดียวกันเมื่อมีโอกาสอีกด้วย

²⁶ "สตรีบางประเภทมักจะมาอยู่อาศัยในเขตเมืองที่กำลังเจริญเติบโต เพราะว่าเป็นเขตเมืองดังกล่าวมีเพศชายอยู่มาก และมีงานให้เพศหญิงทำค่อนข้าง เพราะเพศหญิงมีการศึกษาและการฝึกฝนที่จำกัดมากกว่า" รายละเอียดดู Chapter 5 "Migration" โดย Helen Ware ใน Women, Demography and Development, (Development Studies Centre : The Australian National University, 1981) p.164.

อย่างไรก็ตาม ก็ยังปรากฏว่ามีเสียงวิพากษ์วิจารณ์กันว่า สตรีบางประเภท
ที่มาจากจังหวัดภาคเหนือมีอิทธิพลต่อการชักจูงใจนักท่องเที่ยวเพศชายจากประเทศเพื่อน-
บ้านอยู่เนือง ๆ แต่ผู้เขียนกลับเห็นว่า สิ่งที่ถูกกล่าวกันนั้นเป็นเพียงปรากฏการณ์ธรรมดา ๆ
ที่ปรากฏในทุกประเทศที่มีสตรีบางประเภท เพียงแต่เมืองสงขลา-หาดใหญ่ เป็นเมือง
เล็ก ๆ ที่มีชุมชนหนาแน่น จึงทำให้ดูเหมือนว่า การมีสตรีบางประเภทในเมืองทั้งสองมีเพื่อ
บริการนักท่องเที่ยวประเทศเพื่อนบ้านโดยตรง แต่ภาพที่ลึกลงไปกว่านั้นก็คือ การท่องเที่ยว
ทั่ว ๆ ไปคงที่ผู้วิจัยได้ค้นพบ ยังหาได้มีผู้มองเข้าไปถึงแก่นแท้ของมันไม่ จึงถ้าผู้ที่วิจารณ์
ในทำนองข้างต้นใดเขาใจว่าอะไรคือแก่นแท้ของการท่องเที่ยวแล้ว ก็คงไม่กล้าที่จะกล่าวลอยคำ
ทำนองนั้นออกไป เพราะไม่เพียงแต่เป็นการดูถูกดูแคลนสตรีเพศเท่านั้น หากแต่ยังเป็น
การทำลายศักดิ์ศรีสตรีไทยด้วยกันเองอย่างไม่น่าอภัยด้วย และแม้แต่รัฐบาลมาเลเซียเอง
ที่พยายามจะหิบบกประเด็นเรื่องซูเปอร์โกลโนเรียวอันเนื่องมาจากสตรีบางประเภทเพื่อ
ยับยั้งการท่องเที่ยวของประชาชนในชาติ ก็ยังต้องพ่ายแพ้ต่อความรู้ลึกของประชาชนใน
ประเทศตน เพราะการกระทำอย่างนี้มันเป็นการยึดเย็บการดูถูกเพศสตรีอย่างที่ไม่เคย
มีใครกระทำกันมาก่อน (แม้กระทั่งกันในชาติของผู้กล่าวหา) และการกระทำดังกล่าว
ก็ไม่มีทางบรรลุเป้าหมายได้ ในเมื่อการท่องเที่ยวนั้นได้กลายเป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญยิ่งของ
มนุษย์มานับแต่โบราณกาลแล้ว